

בש"פ 10096/17 - סלאח סעיד איוב נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 10096/17

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: סלאח סעיד איוב

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה להעברת מקום דיון

בשם המבקש: בעצמו
בשם המשיבה: עו"ד יוסף (ג'ואי) אש

החלטה

1. לפניי בקשה להעברת מקום דיון בתת"ע 12014-12-17 מבית משפט השלום לתעבורה באילת לבית משפט השלום לתעבורה בחיפה.

2. למבקש מיוחסת עבירה לפי תקנה 54(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961, והוא הוזמן להתייצב לדיון בבית משפט השלום לתעבורה באילת ביום 23.1.2018. המבקש הבהיר בבקשתו כי הוא כופר במיוחס לו.

1. לטענת המבקש, מקום מגוריו בגליל התחתון והוא אב לארבעה ילדים, מתוכם ילד בן תשע הסובל מאוטיזם ונזקק לליווי צמוד. בנסיבות העניין, טוען המבקש, הנזק שייגרם לו כתוצאה מהתייצבות בבית משפט השלום לתעבורה באילת - התייצבות שתצריך לינה באילת עובר למועד הדיון מפאת מרחקה הרב ממקום מגוריו - עולה בהרבה על הנזק שייגרם למשיבה כתוצאה מהעברת מקום הדיון למחוז חיפה. המשיבה מתנגדת להעברת מקום הדיון. לטענתה, הואיל והמבקש כופר במיוחס לו בכתב האישום, על מנת לקיים את הדיון בעניינו של המבקש באזור מגוריו יהיה צורך בהשבת שני שוטרי תנועה מעבודתם למשך יום שלם. משכך, אין הצדקה לשיטתה לחרוג מהדיון הנוגע לסמכות מקומית.

2. לאחר עיון בבקשה ובתגובת המשיבה הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות. ככלל, בית משפט זה לא ייעתר לבקשות להעברת מקום דיון בתיקי תעבורה מקום שבו המשטרה תידרש להביא ראיות להוכחת העבירה בבית המשפט הנעבר. זאת מפאת ההכבדה על משאבי הציבור הכרוכה בנסיעת אנשי משטרה מהמקום הרגיל שבו הם משרתים לבית משפט במקום אחר. על כן, בתיקים כגון אלה, מרכז הכובד הוא במקום ביצוע העבירה, ורק בנסיבות מיוחדות וחריגות תהיה הצדקה להיענות לבקשה להעברת מקום הדיון (בש"פ 2141/17 שמלוב נ' מדינת ישראל (9.3.2017); בש"פ 7489/16 דהאן נ' מדינת ישראל (26.9.2016)). מבלי להקל ראש במצבו של המבקש ומשפחתו, הבקשה דנא אינה מגלה נסיבות חריגות שכאלה ומשכך אינה מבססת עילה להעברת מקום הדיון.

3. אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ג בטבת התשע"ח (10.1.2018).

ש ו פ ט